

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 160,000
Ad Rate: 1,600

Section: วันอาทิตย์/-

วันที่: อาทิตย์ 10 พฤษภาคม 2563

ปีที่: - ฉบับที่: 1240

Col.Inch: 147.77 Ad Value: 236,432

หน้า: 4(กลาง)

PRValue (x3): 709,296

ศิลปิน: สีสี่

คอลัมน์: กรุงเทพแกลลอรี: ที่สุดปลายสายรุ้ง การเดินทางของแรงงานข้ามชาติในจังหวัดเชียงราย

การหลบในเงามืดเมื่อมีคนแปลกหน้าเข้ามาในพื้นที่ เป็นวิธีการ ระมัดระวังตนเองทำให้เราเข้าใจถึงความไม่ปลอดภัยของผู้คน มีร่องรอยแห่งความหวังอยู่บนผนังบ้าน เป็นตัวเลขชุดต่างๆ ซึ่งอาจเป็นหมายเลขโทรศัพท์ที่สำคัญ และตัวเลขจำนวนหนึ่งที่น่าสนใจเฉพาะคนที่พักอาศัยเท่านั้น

การแสดงตัวตนความเป็นชาติพันธุ์บนใบหน้าที่ถูกด้วย "ทามาคา" เป็นการปกป้องผิวที่ต้องเผชิญกับการทำงานหนักกลางแจ้ง และทาเพื่อปกป้องลูกอีกด้วย

ที่สุดปลายสายรุ้ง

การเดินทางของแรงงานข้ามชาติในจังหวัดเชียงราย

อย่าว่าแต่เดินทางหรือถอยหลัง แค่จะเอาชีวิตให้รอดในภาวะวิกฤติขณะนี้ชีวิตก็ไม่ง่าย สำหรับแรงงานข้ามชาติที่ตกงาน ติดอยู่ในพื้นที่

ทำงาน ไม่สามารถกลับบ้านได้ ภาพชุด สุดปลายสายรุ้ง เป็นภาพสเก็ตช์ของ พลวัฒน์ ประพัฒน์ทอง หัวหน้าหน่วยวิจัยศิลปวัฒนธรรมอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง ม.แม่ฟ้าหลวง ขณะร่วมทำงานกับ ศูนย์ประสานงานให้ความช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติในจังหวัดเชียงรายในสถานการณ์โควิด 19 ด้วยการลงพื้นที่ให้การช่วยเหลือและดูแลกลุ่มแรงงานข้ามชาติที่ตกงาน ไม่สามารถเดินทาง

กลับประเทศของตนเองได้ โดยการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นสำหรับครอบครัวที่ไม่มีรายได้ การให้ทราบถึงสิทธิตามกฎหมายประกันสังคม รวมไปถึงการตรวจวัดไข้ เก็บข้อมูลทุกวัน "หน้าที่ของผมคือ บันทึกภาพด้วยวิธีสเก็ตช์ เพื่อจะได้เห็นมุมมองบางอย่างที่กล้องถ่ายภาพไม่สามารถทำได้ ผ่านความรู้สึกของนักวิจัยในภาคสนาม นอกเหนือจากการถ่ายภาพปกติ"

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 160,000
Ad Rate: 1,600

Section: วันอาทิตย์/-

วันที่: อาทิตย์ 10 พฤษภาคม 2563

ปีที่: -

ฉบับที่: 1240

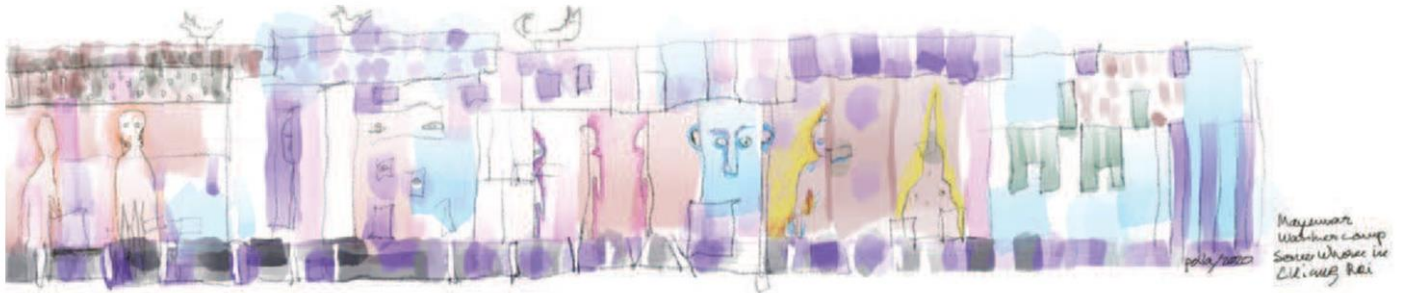
หน้า: 4(กลาง)

Col.Inch: 147.77 Ad Value: 236,432

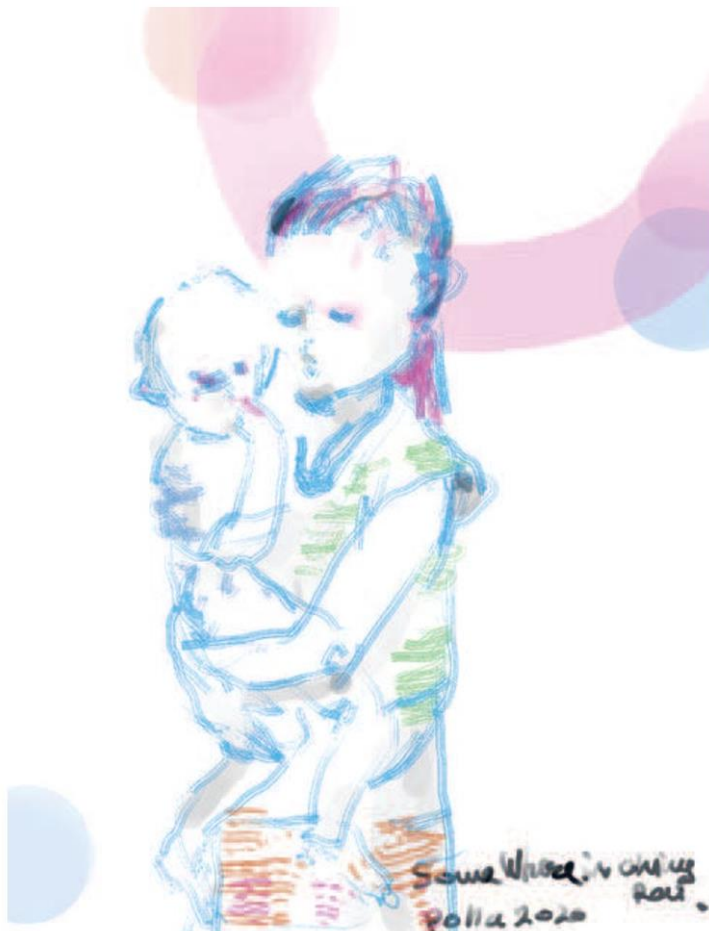
PRValue (x3): 709,296

ศิลปิน: สีสี่

คอลัมน์: กรุงเทพแกลลอรี: ที่สุดปลายสายรุ้ง การเดินทางของแรงงานข้ามชาติในจังหวัดเชียงราย

ถ้าผมบังพูนได้คงมีการเล่าเรื่องคนงานที่มาพักอาศัยที่เวียนไปมาและฝากความหวัง รวมถึงอุดมคติ ทางศาสนาซึ่งแม้ว่าจะเป็นแค่ที่พักชั่วคราวเราจะพบหิ้งพระเสมอในที่พักแต่ละห้อง ศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวและเชื่อมโยงกับผู้คนท่ามกลางไกลทั้งในอดีตและปัจจุบันเมื่อบ้านในถิ่นฐานดั้งเดิมมีหิ้งพระ พื้นที่พักคนงานที่แทบจะไม่สามารถเรียกว่าบ้านได้ยังคงมีหิ้งพระเช่นกัน

แรงงานสตรีกับลูก ที่เดินทางตามหาพื้นที่สุดปลายสายรุ้ง แต่ต้องหยุดชะงักด้วยภาวะวิกฤติไวรัส

พลวัฒน์ กล่าวถึงที่มาของภาพชุด **สุดสายปลายรุ้ง** การเดินทางไปให้ถึงสุด

ปลายสายรุ้งที่เชื่อว่า จะพบทรัพย์สมบัติมากมายรออยู่

“เช่นเดียวกับแรงงานข้ามชาติที่เดินทางไกลเพื่อตามหาปลายสายรุ้งนั้น ความรู้สึกนี้เกิดขึ้นจากการเข้าไปเห็นที่พักคนงานซึ่งประกอบสร้างด้วยเศษวัสดุจากการก่อสร้าง และมีแผงไม้ที่นำมาทำผนัง

มีการเขียนภาพ **สายรุ้งและดวงอาทิตย์** ไว้ แต่ปลายสายรุ้งด้านหนึ่งขาดหายไป ทำให้คิดไปได้ว่า มันไม่มีทรัพย์สมบัติจริงๆ หรือเราต้องค้นหาต่อไปกันแน่”

ด้วยเหตุนี้ภาพทุกภาพจึงสะท้อนมุมมองและความรู้สึกของนักวิจัยผ่านภาพที่พักคนงาน ผู้คนและอุดมคติ

ที่ซ่อนอยู่ในพื้นที่ของแรงงานข้ามชาติ “ภาพแต่ละภาพแสดง ความหวัง ความเชื่อ ความศรัทธา และอัตลักษณ์

หน้ากากเป็นสิ่งสำคัญในการใช้ชีวิตประจำวัน ในภาวะวิกฤตินี้ การเดินทางไปตลาด ไปติดต่อราชการต้องสวมหน้ากากเสมอ แต่การเข้าถึงหน้ากากเป็นเรื่องยากมาก ในกลุ่มแรงงานข้ามชาติที่ตกงาน แม้กระทั่งอาหารหรือนมให้ลูกยังหายาก

เส้นผมเป็นสิ่งล้ำค่าของสตรีชาวเมียนมา ที่ไฉ่ฉวนยอมการปกป้องศีรษะและเส้นผม นั้นเป็นสิ่งจำเป็น ส่วนเสื้อที่เป็นลายคล้ายผ้าลุนตยานั้น ผู้วาดใส่เพิ่มเข้าไปให้เป็นลายลุนตยาที่เป็นสายรุ้ง

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 160,000
Ad Rate: 1,600

Section: วันอาทิตย์/-

วันที่: อาทิตย์ 10 พฤษภาคม 2563

ปีที่: -

ฉบับที่: 1240

หน้า: 4(กลาง)

Col.Inch: 147.77 Ad Value: 236,432

PRValue (x3): 709,296

คลิป: สีสี่

คอลัมน์: กรุงเทพแกลลอรี: ที่สุดปลายสายรุ้ง การเดินทางของแรงงานข้ามชาติในจังหวัดเชียงราย

ภาพที่พิกคนงานที่มีผนังจากเศษวัสดุก่อสร้างเหลือใช้ รวมถึง แผ่นไม้ที่วาดเป็นรูปสายรุ้ง ที่ปลายสายรุ้งหายไป

เมื่ออายุมากขึ้นอดีตแรงงานสตรี ก็หาเลี้ยงชีพ ด้วยการขายหมากในชุมชนที่พิกคนงาน ซึ่งหมากนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตชาวเมียนมา

ซึ่งมนุษย์ทุกคนมีเท่าเทียมกัน คนเหล่านี้ไม่ใช่แรงงานแต่เขาเป็นคนเท่ากับคนทุกคนบนโลก การวาดภาพก็เพื่อแสดงถึงความจริงที่มองไม่เห็นด้วยตามนุษย์แต่จะเห็นด้วยความรู้สึก และวาดมันออกมาเท่านั้น” พลวัฒน์ บอกกับเรา

ผลงานชุดนี้ไม่เพียงสะท้อนภาพชีวิตของแรงงานข้ามชาติที่มีทั้งความหวัง ความหวาดหวั่น ความเชื่อ และความศรัทธา ในขณะเดียวกันเราก็ได้เห็นภาพความเสียสละของกลุ่มคนที่รวมตัวกันในนามศูนย์ประสานงานให้ความช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติในจังหวัดเชียงราย ในสถานการณ์โควิด 19 ที่อาสาช่วยกันดูแลกลุ่มคนเหล่านี้ในช่วงเวลาที่ยากลำบาก

ความงดงามในยามวิกฤติจะปรากฏให้เห็นเสมอ ♀